

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.157 van 8 februari 2001
in de zaak A. 63.338/VII-13.112.**

In zake : Luc BECUE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc BECUE op 18 april 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 21 februari 1995 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994 houdende weigering van de vergunning aan verzoeker om een varkensfokkerij, gelegen te 8620 Nieuwpoort, Brugsesteenweg 90, uit te breiden, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 60.546 van 27 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 november 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 december
2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
I. LAUREYS die, loco Advocaat J. BOSSUYT verschijnt voor
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de
zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een landbouwbedrijf in Nieuwpoort, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Op 18 juni 1992 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen akte van de aangifte van 216 varkens en de opslag van 397 m³ dierlijke mest.

1.2. Op 5 april 1994 dient verzoeker een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in, ditmaal voor de uitbreiding met 576 mestvarkens, en met nog eens de opslag van 283 m³ dierlijke mest.

Het is de bedoeling tot een gesloten bedrijf te komen.

1.3. Op 4 augustus 1994 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de vergunning.

1.4. Verzoeker tekent beroep aan tegen deze weigering.

1.5. De administratie gezondheidszorg verleent een gunstig advies, de Vlaamse Landmaatschappij een ongunstig, het bestuur ruimtelijke ordening een gunstig, en het bestuur milieuvergunningen een ongunstig.

Op 21 november 1994 verleent de gewestelijke milieuvergunningscommissie een gunstig advies, maar na een verlenging van de beslissingstermijn wordt een nieuw advies verleend, ongunstig ditmaal.

1.6. Op 21 februari 1995 wordt het bestreden besluit genomen : de vergunning wordt geweigerd;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel onder meer aanvoert dat het bestreden besluit de wettelijk vereiste grondslag mist; dat hij betoogt dat zonder er uitdrukkelijk naar te verwijzen de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van de artikelen 351, § 2, b), en 357, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992, houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (het oude Vlarem II), dat, evenwel, dat reglement onwettig is daar het desbetreffend ontwerp niet voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State werd voorgelegd hetgeen een schending inhoudt van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals dat reeds werd vastgesteld in het arrest nr. 49.457, VAN LOOVEREN, van 6 oktober 1994, dat dienvolgens bedoeld reglement ex artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel onder meer de schending aanvoert van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1981 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij onder meer doet gelden dat nergens enige motivering is terug te vinden aangaande de voor de weigering gehanteerde criteria terwijl in de akte zelf de concrete motieven moeten worden opgegeven waaruit blijkt dat de aangevraagde vergunning niet kan worden toegekend, hetgeen veronderstelt dat in concreto wordt nagegaan of de aangevraagde vergunning al dan niet kan worden verleend;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend;

2.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Noordzeekust'; dat volgens de gehanteerde technische criteria de uitbreiding van een bestaande inrichting in bedoelde kwetsbare zone, rekening houdend inzonderheid met het Noordzeekustrecreatiegebied, slechts toelaatbaar is indien het gaat om een bestaande zeugenhouderij of een bestaande veehouderij waarin varkens als tweede veeslag voorkomen; dat de bestaande inrichting naast 99 zeugen ook nog 117 mestvarkens omvat, zodat niet aan voormelde voorwaarde is voldaan;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 4.949 kg P_2O_5 respectievelijk 9.533 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 32,99 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 30,28 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 32,83 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid is gestaafd door documenten; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg is gewaarborgd; dat dit echter geen afbreuk doet aan het voormelde gegeven dat de gevraagde uitbreiding niet kan worden toegestaan gelet op de ligging in de kwetsbare zone 'Noordzeekust';

(...)

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- een ecologisch verantwoorde mestafzet is inderdaad aangetoond; dit laat echter onverlet het gegeven dat de uitbreiding tot een gesloten bedrijf niet kan worden toegelaten gelet op de ligging in de kwetsbare zone 'Noordzeekust';
- m.b.t. de verwijzing naar de mogelijke onwettigheid van titel II van het VLAREM dient aangestipt dat dit onverlet laat de milieutechnische beoordeling van de toelaatbaarheid van de gevraagde uitbreiding";

2.3.2. Overwegende dat, alhoewel in het bestreden besluit niet expliciet naar het oude Vlarem II als grondslag voor de weigering wordt verwezen, het duidelijk is dat de "zone Noordzeekust" die volgens het bestreden besluit een kwetsbare zone is die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, volkomen overeenstemt met de "Noordzeekust-zone" die volgens artikel 351, § 2, 1°, b, één van de "kwetsbare zones (is) die een uiterst bijzondere bescherming vergen"; dat, evenzo, "de gehanteerde technische criteria" volgens dewelke "de uitbreiding van een bestaande inrichting in bedoelde kwetsbare zone (...) slechts toelaatbaar is indien het gaat om een bestaande zeugenhouderij of een bestaande veehouderij waarin varkens als tweede veeslag voorkomen" rechtstreeks gehaald worden uit artikel 357, § 4, van evengenoemd reglement; dat bij arrest nr. 52.260, de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, van 16 maart 1995 dat reglement werd vernietigd en derhalve geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat dienvolgens noch de vooropgestelde ligging in de "zone Noordzeekust", noch de "gehanteerde technische criteria" voor het bestreden besluit een wettige grondslag bieden; dat, alhoewel in het bestreden besluit wordt gesteld dat in verband met de verwijzing naar de mogelijke onwettigheid van Vlarem II "dient aangestipt dat dit onverlet laat de milieutechnische beoordeling van de toelaatbaarheid van de gevraagde uitbreiding", nergens in het bestreden besluit voor de weigering een motivering is terug te vinden die is gestoeld op een concreet en individueel milieuhygiënisch onderzoek van alle bij de zaak betrokken aspecten waartoe nochtans, bij gebrek aan rechtsgeldige criteria die bij wijze van algemeen geldende regel konden worden toegepast, de vergunningverlenende overheid gehouden was; dat de uitermate vage verwijzing in het bestreden besluit naar het "Noordzeekustrecreatiegebied" niet als een afdoend en dienstig

weigeringsmotief voorkomt, nu er zelfs geen sprake is van recreatieve activiteiten binnen een afstand waarbinnen hinder zou optreden, laat staan van de nabijheid van een gebied dat volgens het vigerend gewestplan als recreatiegebied werd aangeduid; dat het eerste en het tweede middel in de aangegeven mate gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 21 februari 1995 waarbij het beroep van Luc BECUE tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 augustus 1994 houdende weigering van de vergunning om een varkensfokkerij, gelegen te 8620 Nieuwpoort, Brugsesteenweg 90, uit te breiden, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht februari tweeduizend en een,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.